I Księga Kronik

Rozdział 21

1. Ale szatan wystąpił przeciwko Israelowi i pobudził Dawida, aby policzył Israela. **2**. Dlatego Dawid powiedział do Joaba oraz do przełożonych nad ludem: Idźcie, policzcie Israela, od Beer–Szeby do Dan, i przyjdźcie do mnie, abym znał ich sumę. **3**. Lecz Joab powiedział: Niech WIEKUISTY pomnoży Swój lud, stokroć tyle jak tych! Czyż królu, mój panie, oni wszyscy nie są sługami mojego pana? Dlaczego mój pan się tego dowiaduje? Czemu to miałoby się stać wykroczeniem Israela? **4**. Jednak królewskie słowo przemogło Joaba; dlatego Joab wyszedł, obszedł całego Izraela i potem wrócił do Jeruszalaim. **5**. I Joab przekazał Dawidowi sumę policzonego ludu. A całego Israela było tysiąc tysięcy i sto tysięcy, mężów zdolnych do boju; zaś z Judy było czterysta tysięcy i siedemdziesiąt tysięcy mężów, co wyciągają sztylet. **6**. Lecz Lewitów i Binjaminitów pomiędzy nich nie wliczył, ponieważ królewski rozkaz był wstrętny dla Joaba. **7**. Owszem, zadrżało oko Boga na tą sprawę; dlatego ukarał Israela. **8**. Zaś Dawid powiedział do Boga: Bardzo zawiniłem, że uczyniłem tą rzecz; ale teraz oddal, proszę, winę twojego sługi; bo uczyniłem bardzo głupio. **9**. Zatem WIEKUISTY powiedział do Gada, proroka Dawida, mówiąc: **10**. Idź, powiedz Dawidowi, mówiąc: Tak mówi WIEKUISTY: Z tego powodu Ja trzy rzeczy podaję; wybierz sobie jedną z nich, bym ci uczynił. **11**. Zatem Gad przyszedł do Dawida i mu powiedział: Tak mówi WIEKUISTY: Wybierz sobie: **12**. Albo trzy lata głodu; albo trzy miesiące będziesz ginął od twoich nieprzyjaciół, a miecz nieprzyjaciół będzie cię ścigał; albo przez trzy dni miecz WIEKUISTEGO i mor będzie na ziemi, a anioł WIEKUISTEGO będzie niszczył wszystkie granice Israela. Dlatego teraz rozważ, co mam odpowiedzieć Temu, który mnie posłał. **13**. Więc Dawid powiedział do Gada: Z tego powodu jestem bardzo związany; niech wpadnę, proszę, w ręce WIEKUISTEGO, gdyż bardzo wielkie są Jego zmiłowania; a w ludzkie ręce niech nie wpadam. **14**. Wtedy WIEKUISTY wywołał zarazę w Israelu. I poległo siedemdziesiąt tysięcy mężów z Israela. **15**. Bóg posłał anioła do Jeruszalaim, aby ich tracił. A kiedy tracił, WIEKUISTY ujrzał i się użalił nad tym złem, zatem powiedział aniołowi, co tracił: Już dosyć, opuść twą rękę. A anioł WIEKUISTEGO stał obok klepiska Ornana Jebusyty. **16**. Wtem Dawid podniósł swe oczy i ujrzał anioła WIEKUISTEGO, który stał między ziemią i niebem, a w jego ręce dobyty miecz, wyciągnięty przeciw Jeruszalaim. Więc Dawid i starsi przyodziali się w wory i upadli na swoje twarze. **17**. A Dawid powiedział do Boga: Czyż to nie ja rozkazałem policzyć lud? Ja sam, jestem tym, którym zawinił i bardzo źle uczynił; ale co uczyniły te owce? WIEKUISTY, Boże mój! Proszę, niech Twa ręka skieruje się na mnie i na dom mego ojca; ale niech ta plaga nie będzie przeciwko Twemu ludowi. **18**. Zatem anioł WIEKUISTEGO rzekł do Gada, aby powiedział Dawidowi: Idź i na klepisku Ornana Jebuzejczyka zbuduj ołtarz WIEKUISTEMU. **19**. Więc Dawid poszedł według słowa Gada, które powiedział w Imieniu WIEKUISTEGO. **20**. A Ornan się obejrzał i ujrzał owego anioła; natomiast jego czterej synowie, którzy z nim byli, skryli się; zaś Ornan młócił pszenicę. **21**. Wtedy Dawid przyszedł do

Ornana. Więc Ornan spojrzał i zobaczył Dawida, zatem wyszedł z klepiska, i pokłonił się Dawidowi twarzą do ziemi. **22**. A Dawid powiedział do Ornana: Daj mi plac tego klepiska, abym na nim zbudował ołtarz WIEKUISTEMU. Sprzedaj mi je za pełną kwotę, a będzie powstrzymana plaga przeciw ludowi. **23**. Zaś Ornan powiedział do Dawida: Weź sobie! Niech król, mój pan, uczyni, co uważa za dobre. Oto dodaję byki na całopalenia, wóz na drzewo oraz pszenicę na ofiarę z pokarmów; to wszystko daję. **24**. Lecz król Dawid powiedział do Ornana: Nie, kupię za pełną kwotę; bo nie wezmę tego, co twoje, ani nie będę ofiarował WIEKUISTEMU darowanego całopalenia. **25**. Więc Dawid dał Ornanowi za ten plac wagę sześciuset sykli złota. **26**. Zatem Dawid zbudował tam ołtarz WIEKUISTEMU i ofiarował całopalenia oraz dobrowolne ofiary, i wzywał Imienia WIEKUISTEGO, który go wysłuchał ogniem z nieba na ołtarz całopalenia. **27**. I WIEKUISTY powiedział do anioła, aby zawrócił swój miecz do pochwy. **28**. Owego czasu Dawid widząc, że WIEKUISTY wysłuchał go na klepisku Ornana Jebusyty tam składał ofiary. **29**. Bowiem Przybytek WIEKUISTEGO, który Mojżesz zrobił na puszczy oraz ołtarz całopalenia, był w tym czasie na wyżynie w Gibeonie. **30**. A Dawid nie był zdolny do niego iść, aby się radzić Boga, bowiem był przestraszony mieczem anioła WIEKUISTEGO.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012